

מ"ת 29994/02/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד רחאל, מעתצאם קבהא, נסרי נואויה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 29994-02-14 מדינת ישראל נ' רחאל(עציר) ואח'
בפני כב' השופטת שירה בן שלמה
המבקשת מדינת ישראל

נגד
המשיבים

1. מוחמד רחאל (עציר)
2. מעתצאם קבהא (עציר)
3. נסרי נואויה (עציר)

החלטה בעניין משיבים 1 ו- 3

1. בקשה למעצר משיבים 1 ו- 3 עד תום ההליכים.
2. נגד שלושת המשיבים הוגש כתב אישום המייחס הובלה ונשיאת נשק שלא כדין ושיבוש מהלכי משפט. בד בבד הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים.
3. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 30.1.14, בשעה 20:45 לערך, הגיעו המשיבים במכוניתו של משיב 1 למחסום 407, המשמש נקודת מעבר לתוך מדינת ישראל מאיזור טול כרם, וביקשו להיכנס לישראל. המשיבים נשאו בחלל הגלגל החלופי המצוי בתא המטען שבמכונית, 3 כלי נשק מאולתרים דמויי תת מקלע ובכל אחד מחסנית תואמת.
- לאחר מעצרו ובזמן ששהו יחד בתא המעצר, שוחחו ביניהם על פרטי חקירתם ותיאמו, עפ"י הנטען, גרסאות.
4. הבקשה מבוססת על עדויות החיילים שתפסו את כלי הנשק במכוניתו של משיב 1 שעה שניסו להיכנס לישראל, על חו"ד קצין משטרה בדבר היות המוצגים "נשק", על חו"ד מומחה מעבדת נשק במז"פ בדבר כוחם להמית אדם, על שקריהם של המשיבים והסתירות בגרסאותיהם, על עדותו של מחמוד אלעקמה בדבר עסקאות נשק שביצע עם משיב 2, על הקלטות תיאום הגרסאות בין המשיבים בהם קושרים עצמם לביצוע העבירות ועל הודיית משיב 2 והפללתו את משיבים 1 ו- 3 בתחקור הראשוני שנערך לו במקום האירוע.
5. ביום 8.4.14, על פי הסכמה, נעצר משיב 2 עד תום ההליכים.

6. **ב"כ המבקשת** סקרה את הראיות לכאורה, לאחר שהוסכם כי הנשק נתפס ברכב. גדר המחלוקת, למי שייך.

טענה כי קיימת חזקת המקום. שלושת המשיבים שהו ברכב בו נמצאו 3 כלי נשק ב - 3 שקיות נפרדות. הרכב היה בחזקת משיב 1, בבעלות אביו.

הפנתה לזכ"ד של אפי גביזון, מיום 2.2.14. לפי הזכ"ד, השוטר הגיע למחסום, פגש את החיילים שסיפרו לו על שהתרחש וניגש למשיבים שהיו מורחקים זה מזה. משיב 2 סיפר כי רכש נשק יחד עם המשיבים האחרים, לכל אחד כלי נשק. משיב 1 מסר כי נסע לרכוש גיר לרכב.

הפנתה למזכר של חגי אקלר, מיום 1.2.14, לפיו משיב 2 אמר לו בנסיעה מבית המשפט חזרה לבית המעצר, אחרי הדיון: "אני אקבל שנתיים על זה". אמירה המלמדת על קבלת אחריות.

הפנתה לתרגילי חקירה בעניין המשיבים, עת שהו יחד בתא המעצר. הראשון מיום 31.1.14 והשני מיום 2.2.14. טענה, בהסתמך על דו"חות ההאזנה של מגד שופי, כי השלושה נשמעו מתאמים גרסאות. בהמשך הפנתה לאמרות מפלילות ספציפיות העולות מתמליל תרגילי החקירה, מהן ניתן ללמוד כי הנשק נרכש ע"י שלושתם. החלטה מושכלת שקיבלו, שאף אחד מהם לא יפליל את האחר.

הפנתה גם להודעת המדובר, מיום 11.2.14. מדובר אשר שהה בתא יחד עם משיב 3. טענה כי על אף שהמשיב נזהר בדבריו, ניתן להתרשם כי מדובר במי שידע מראש שהנשק מצוי ברכב, ולא כפי שנטען, שהדבר התגלה להם רק במחסום.

הפנתה להודעות המשיבים. טענה כי מדובר בגרסאות רוויות סתירות, הנוגדות את השכל הישר, עת ניסו להרחיק עצמם באופן שאינו אותנטי ואינו תמים. לדבריה, הם לא מסרו הסבר לסתירות. בעימותים חלקם שמרו על זכות השתיקה. הבהירה שבפועל לא הלכו לראות שום גיר אלא רק ישבו, כביכול, במסעדה, כשהרכב נותר פתוח בחניה.

הפנתה להודעת מוחמד עקמה, מיום 2.12.13, במסגרתה מסר כי רכש בשנה האחרונה משיב 2 כלי נשק, בהיות משיב 2 סוחר באמל"ח. הבהירה שמדובר בחקירה שאינה קשורה לתיק הנ"ל אך יש בה, כאמור, הפללה של משיב 2. ראוי לציין, בהקשר זה, את דברי בא כוחו, בטרם הסכים למעצר, לפיהם המשיב נחקר, הוגשה הצהרת תובע, אך לא הוגש כתב אישום, כך שמבחינתו התיק סגור. ב"כ המבקשת ציינה, כי הוא נתון עדיין בחקירה.

טענה כי לאמירות מפלילות של כל אחד מהמשיבים יש רלוונטיות גם לגבי האחרים.

באשר להעדר ט.א על הנשק, כפי הנטען ע"י ב"כ משיב 1, הפנתה להודעת המדובב, ממנה עולה כי משיב 3 אמר לו שלא יימצאו ט.א על הנשק.

7. **ב"כ משיב 1** טען כי לא קיימת תשתית ראייתית לכאורית מספקת לביסוס אשמת המשיב.

לטענתו, בניגוד לדברי ב"כ המבקשת, בעלות אביו על הרכב אינה מחזקת את התשתית הראייתית נגדו. טען כי מדובר בהחזקה קונסטרוקטיבית שמחייבת ידיעה והסכמה להחזקת הנשק שנתפס.

טען כי כתב האישום מתבסס בעיקר על מזכרו של אפי גביזון, שלא ידוע מה תפקידו, ואשר לא תעד את הדברים בכתב סמוך אחרי. לדעתו, המזכר אינו מהווה ראייה קבילה, בהתאם לסעיף 4 ל"חוק חקירת חשודים", שכן לא ברור באיזו מסגרת נערך התחקור. הדגיש כי משיב 2 הכחיש את עצם קיום השיחה.

טען כי שלושת המשיבים, ובייחוד משיבים 1 ו- 3 הכחישו כי ידעו שברכב הוסתר נשק. שלל כי בכוחה של ההאזנה לתרגיל החקירה מיום 2.2.14 להצביע על ידיעה כי ברכב היה מצוי נשק. ביקש לפרש את אמרת המשיב, כי אלוהים רצה שייתפסו מפני שאם היו עוברים את המחסום היו הורגים אותם, כאמרה המחזקת את הטענה ולפיה לא ידע מה יש בתא המטען, בניגוד לדברי ב"כ המבקשת, שביקשה לראות בכך אמרה מפלילה.

טען כי מתמליל השיחה של משיב 3 עם המדובב לא עולה מודעות להחזקת הנשק ברכב. באשר לתמלילים המתייחסים להאזנות הסתר בתא המעצר, טען כי מדובר בשיחות שנערכו לאחר גביית ההודעות. טען כי אימרת משיב 1 למשיב 2, לפיה היה יכול להפלילו אם היה רוצה בכך, אין בכוחה כדי לחזק את הראיות נגדו, שכן משיב 1 לא ידע שברכב נמצאים נשקים.

הפנה להודעותיהם של עדי זקן ודימה שניידר באשר לנסיבות התפיסה. לדבריו, המשיב, עת פתח את תא המטען, אמר להם כי אינו יודע במה מדובר.

טען כי בין משיבים 1 ו- 2 לא קיימת הכרות קודמת. על טענה זו חלקה ב"כ המבקשת והפנתה להודעת משיב 3, מיום 31.1.14. טען כי משיב 1 הכיר את משיב 2 באותו יום. הם נסעו למוסך לרכוש גיר לרכב, אותו לא רכשו, מאחר והמוסכים היו סגורים. בהמשך נכנסו למסעדה והותירו את הרכב פתוח, טענה גם עליה חלקה ב"כ המבקשת.

8. **ב"כ משיב 3** טען כי חזקת המקום אינה חלה על המשיב מאחר והרכב אינו שלו והוא יושב במושב האחורי.

לגבי המזכר של אפי גביזון, טען כי ככל הנראה מדובר במזכר אותו התבקש להשלים, באשר נכתב 3 ימים לאחר השיחה שלא תועדה. לטענתו, יש לבחון מה משמעות המזכר לגבי המשיבים האחרים, לאור העובדה כי לא ברור האם משיב 2 יעיד. כמו כן טען, כי אין באמירת משיב 2 כדי לסבך באופן משמעותי את משיב 3.

טען כי מהודעות המשיבים, מיום 31.1.14, ניתן, לכל היותר, ללמוד על תחושת אשם שיכול ומחזקת את הראיות נגדם, אולם, אין בהן כדי להוות ראיה בפני עצמה. מדובר בגרסה שנמסרה בטרם נעשה התיאום הנטען.

הפנה לתמלילי ההאזנה וטען כי מהתמליל, מיום 31.1.14, עולה כי משיב 3 כמעט ולא היה שותף בשיח. בתמליל מיום 2.2.14, עולה כי דיבר באופן זהיר, כדי לא לסבך את האחרים.

הפנה לתרגיל החקירה עם המדובב, וטען כי משיב 3 לא ידע על היות הנשק ברכב. לדבריו, המשיב היה מוטרד מכך, שנמצא, בניגוד לדבריו, שהוא כן התקשר למשיב 2 כשהיו במסעדה.

טען כי גרסת המשיב מתחברת לגרסת עדי זקן, שתארה תגובה רגועה של המשיבים ברכב עת נמצא הנשק.

9. סקירת הראיות

משלא קיימת מחלוקת כי נשק נתפס ברכב, אתמקד ביסוד הנפשי, בשאלת המודעות להימצאותו ברכב.

א. תפיסת הנשק

הודעת דימה שניידר (חייל במחסום), מיום 30.1.14. דימה תאר את תפיסת הנשק על ידיו וע"י עדי זקן. כשנשאל האם המשיבים אמרו לו משהו כאשר הנשק התגלה השיב: "הנהג אמר לא יודע מה זה לא שלי". כן דיווח שהחשודים נאזקו והוכנסו ל"בולם" עד שהמטרה הגיעה.

הודעת עדי זקן, מיום 30.1.14. עדי תארה כי ברכב ישבו 3 אנשים, שניים מלפנים ואחד מאחור. תארה את התנהגותם לאחר שנתפס הנשק: "החשודים לא נלחצו הנוסעים נשארו ברכב ואז יצאו באפסיות מהרכב והנהג (ג) נראה כאילו לא ידע במה מדובר ושאל אותי מה זה". כשנשאלה, בהמשך האם באיזשהו שלב ראתה עליהם סימני לחץ השיבה: "על הנהג כאשר הוא שאל במה מדובר". היא דווחה שהנהג נלקח ע"י דימה ל"בולם" וצעק לשניים האחרים לצאת. "... הם הסתכלו לכיוון הבולם והעברנו דיווחים". כן דווחה על קושי רב בפתיחת תא המטען ועל סאב (וואפר) שהיה מעל המשטח, מתחתיו נמצא הגלגל הרזרבי. הנשק נמצא מעל הגלגל, מתחת למשטח. דימה ציין שמדובר ב"סאב" גדול.

הנשק תועד בלוח הצילומים.

זכ"ד אפי גביזון מיום 2.2.14. בזכ"ד ציין שהגיע למחסום ביום האירוע, 30.1.14, ניגש לחשודים שהיו בהפרדה מלאה ותחקר אותם תחקור ראשוני, כל אחד בנפרד. משיב 2 (מעתצאם) מסר שהם הגיעו לאיזור טול כרם וקנו כלי נשק. "...רק אחד מכלי הנשק שלו והשניים האחרים שייכים לשניים שהיו איתו ברכב. מועתסם מסר כי הוא שילם על הנשק 5000 ₪ וכי לדעתו המחיר מוגזם אבל הוא מאמין לשניים שאיתו". משיב 1, הנהג, מסר כי: "הגיע לקנות גיר לרכב, והוא חיכה במסעדה לגיר. מועתסם ביקש ממני להשאיר את הרכב פתוח ולא ידעתי כלום רק במחסום שעצרו אותי הבנתי שיש נשקים ברכב". משיב 3 הכחיש כל קשר.

עפ"י דו"ח פעולה של רס"ר חיימי מוסא גיל, כאשר הגיע למקום האירוע, בשעה 22:42, ראה שם את רכז המודיעין אפי. משיבים 1 ו- 3 הועברו להמשך טיפול חקירות. משיב 2, תושב ברטאעה, הושאר במחסום, עפ"י הנחיה של השב"כ והמפקד התורן.

זכ"ד רס"מ חגאי אקלר מיום 1.2.14. יום לפני, במהלך נסיעה לבית המעצר, לאחר דיון בבית המשפט, משיב 2 אמר לו: "אני אקבל שנה שנתיים על זה".

הודעת משיב 1 (שעה 01:50)

המשיב מסר כי במועד האירוע הכיר את הבחור מברטעה ששכח את שמו (משיב 2). הוא יצא ב- 18:00, 19:00 יחד עם משיב 3 מנצרת. הם נסעו לקנות גיר לרכב פאסט בו הוא נהג, השייך לאביו. בהגיעם לברטעה, משיב 3 דיבר עם משיב 2 על הגיר והוא אמר לו "אתה צריך לבוא לסדר לך את האוטו". הם יצאו מברטעה בשעה 19:30 או 18:30. הוא שאל את משיב 2 לאן הולכים ומשיב 2 ענה להביא את הגיר. הם הגיעו למסעדה בטול כרם. משיב 2 הורה שיכינו להם "אוכל על האש". לאחר שהגיע האוכל הוא חיפש את משיב 2 ואמר למשיב 3 להתקשר אליו. משיב 2 אמר שבא עוד 5 דקות. כל אותו זמן הרכב עמד פתוח. משיב 2 הגיע ובאמצע האוכל יצא שוב. לאחר מכן "...אמרתי לו בסדר הגיר סיימנו אכלנו ויצאנו אמר שתגיע הביתה יותר מוקדם...". בהמשך סיפר על התפיסה במחסום. כנשאל מדוע לא נעל את הרכב השיב: "שכחתי אני לא נועל אותה בכלל". את הרכב החנה כ- 100 מ' מהמסעדה. כשנשאל מדוע נסע לחפש גיר בשעה שהמוסכים סגורים, אמר כי יודע שאסור לו להכניס את הגיר לישראל ולכן יצא בשעה כזאת.

הודעת משיב 2 (שעה 10:06) (הודעתו נגבתה בבוקר, בעוד הודעות משיבים 1 ו- 3 נגבו בלילה).

כנשאל מה עשה אתמול אחה"צ, השיב כי חברו מנצרת הציע לו ללכת לטיול בטול כרם. "באו הוא וחבר שלו והלכנו לטול כרם וישבנו במסעדה לאכול...". ציין כי את הבחור השני, נהג הרכב, לא הכיר. "אני מכיר את הבחור השני מוחמד ויצא מטול כרם ובאנו למחסום ותפסו את הנשק...". אמר שהוא לא יודע של מי הנשק והוסיף שגם תפסו כסף והנהג אמר שזה שלו. כשנשאל כמה זמן הוא מכיר את השניים, השיב שמכיר רק את "מוחמד" שישב מאחור ואת הנהג לא מכיר. את מוחמד מכיר מזמן, הם עבדו בשיפוץ בניין בת"א יחד והכירו שנתיים קודם. בשטחים היו שעה בלבד. חוץ מהמסעדה לא היה בעוד מקום. אמר שהוא לא יצא מהמסעדה בזמן ששהו בה. הנהג (משיב 1) יצא ודיבר בפלאפון. הרכב היה בחצר של המסעדה. הוא לא ראה אותו מהמסעדה. המרחק של הרכב היה 50, 60 מ'.

יצוין כי נהג הרכב הינו מוחמד רחאל - משיב 1. משיב 3 הוא בכלל נסרי אל נואויה. סביר שאת שם החבר יזכור, והוא זכר דווקא את "מוחמד" אותו, לטענתו, אינו מכיר.

הודעת משיב 3 (שעה 02:47)

המשיב מסר כי יצא עם חבר, עם משיב 1, לעשות לאוטו גיר. לשם כך נסעו בחמש בערב לברטעה, וראו את החבר, משיב 2, אותו מכיר חודש בערך. משיב 1, לדבריו, מכיר את משיב 2 " ... גם הרבה זמן יעני...". הם נסעו לטול כרם לעשות את הגיר, אכלו, חזרו ותפסו את הנשק במחסום.

את משיב 2 פגש 5, 6 פעמים בטרם האירוע. כשנשאל כמה פעמים נפגשו משיבים 1 ו-2 השיב: "היום עשה הגיר ראה אותו". כשנשאל האם משיב 2 אכל איתם במסעדה ענה: "כן אכל והלך לחוץ למסעדה ובא לנו". מרחק הרכב מהמסעדה הוערך על ידו "לא הרבה ולא קצת". לשאלה למה לא קנו גיר, השיב "אין".

ד. תרגיל חקירה מיום 31.1.14

האזנה ראשונית לתא - מיום 31.1.14 (מגד שופי). מסמך מיום 2.2.14 המסכם את עיקרי השיחה. לאחר החקירה הוכנסו השלושה לתא מוקלט. נכתב כי משיב 2 מנהל את האירוע ומנחה את המשיבים האחרים מה לומר בחקירה. השלושה תאמו גרסאות לגבי מראה מסעדה, מה אכלו וצבע השולחנות. כמו כן גם לגבי מועד עבודתם יחד והיכרותם הקודמת. כן תאמו גרסאות אודות הרכב, מיקום החנייה ומדוע השאירו אותו פתוח. הם נשמעו מרוצים מהרעיון לפיו הלכו להביא "גיר" מהשטחים. "הבחור אשר שוחרר מהכלא ויש לו על תנאי לפני מספר חודשים" (משיב 1), אמר כי עדיף שנתפסו " ... כי יכול להיות שאם היו עוברים את המחסום יתכן והיו הורגים אותם. לטענתו אלוהים רצה שייתפסו ולכן הם נתפסו. כמו כן אומר שהוא ..מרגיש בתוך חלום ואינו מאמין לכל מה שקורה". במהלך השיחה עלה כי לדעתם בשלב זה הכי טוב לשמור על זכות השתיקה.

התימלול מאוד בעייתי. צוין כי שמע הקלטת מעורפל, הדוברים מתלחשים ביניהם רוב הזמן ולכן ישנן מילים

רבות לא מובנות.

בעמ' 2 ש' 16, משיב 2 מדבר על מכונית פתוחה והיכן עצרה. בעמ' 3 ש' 16, על המסעדה ועל דיבור בטלפון ובש' 25, משיב 1 אומר "איך מישהו מגיע ושם את זה במכונית". בעמ' 10 ש' 21, משיב 2 שואל "במסעדה? מה אכלתם?". משיב 3 אמר, בש' 24 "תמיד מה שקורה לך, תאמר, מה אכלנו, מה שתינו, ככה...". בעמ' 11, יכול ומדברים על משך ההיכרות. בעמ' 12 ש' 16, משיב 1 אומר "וכולנו הלכנו על שומר על זכות השתיקה... לא רוצה לדבר". בהמשך, בש' 34, מברר עם משיב 2 היכן היה אתמול ומשיב 2 אומר "במחסום, כל הזמן". על שתיקה מדבר גם משיב 2 בסוף הדברים, בעמ' 18 ש' 32, 35 ובעמ' 19 ש' 38 - 32.

ה. הודעת משיב 3 מיום 31.1.14 (שעה 17:39)

בזמן שישבו במסעדה משיב 2 יצא והלך "לבחוף איפה עושים את האוכל". הוא מכיר את משיב 1 מנצרת, שנה שנתיים "הוא חבר". כשנשאל מאיפה משיב 1 מכיר את משיב 2 טען שלא מכיר אותו, אישר שראה אותו פעם ראשונה במועד האירוע. כשהוקרא לו מהודעתו הקודמת שמשיב 1 מכיר את משיב 2 הרבה זמן, אמר שאמר שהוא מכיר אבל לא שמשיב 1 מכיר. כשנאמר לו שהדברים רשומים, אמר שלא הבין את החוקר. טען כי המרחק בין המסעדה לרכב של משיב 2 היה 100 מ'. כשהופנה שוב להודעה הקודמת, לפיה כביכול דיבר על מטרים ספורים, עד למשרד השני, אמר שלא מבין. שהרכב לא היה לידם. מלבד המסעדה הלכו לעשות את הגיר אולם לא היה גיר.

א. הודעת משיב 1 מיום 2.2.14

המשיב מסר שהתקשר למשיב 3 ואמר שצריך לתקן את האוטו, להביא גיר. כן התקשר בסביבות 18:00 למשיב 2 כי משיב 3 אמר שמכיר אותו. הם נסעו לברטעה והוא לא ידע שהולכים לשטחים. משיב 2 אמר לו שהולכים להביא גיר. הם הגיעו לטול כרם, אותה לא מכיר, ומשיב 2 הזמין אותם לארוחת ערב. בזמן שהם אכלו משיב 2 "... יצא פעמיים לחמש דקות...". לאחר שהם התקשרו ואמרו לו שהאוכל מוכן, הוא חזר. הם אכלו, שתו, יצאו לחזור לכוון הבית ונעצרו במחסום. כשהוצגה בפניו גרסת משיב 2 לפיה לא יצא ורק משיב 1 יצא, שלל זאת. אמר שרק משיב 2 יצא "פעמיים לעשר דקות לפני האוכל". חוץ מהמסעדה לא היו במקום נוסף, רק עשו סיבוב וראו שהמוסכים סגורים ואז הלכו למסעדה.

כשפתח לחיילת את תא המטען והיא ביקשה לראות היכן הגלגל הרזרבי, הוא עצמו נבהל כשראה מחסנית כי רצה לראות גיר. "משניה הזאת עד עכשיו אני בהלם".

לגבי הרכב, אמר שזה רכב משפחה, הוא, אביו ואחיו נוהגים בו. הרכב אצלו 4 חודשים. הוא אישר שהוא אחראי עליו אבל לא אישר שמה שיש בו שייך לו. כשנאמר לו ששייך לו אלא אם כן יש לו הסבר, אמר "לא שאני יודע".

את משיב 2 ראה לראשונה באותו יום. את משיב 3 מכיר מזמן "אבל לא חבר שלי", רואה אותו פעם בחודש.

לקראת סוף החקירה נכנס איש המשטרה, אפי גביזון, והטיח במשיב דברים. לשאלת החוקר "האם אפי אמר לך כי מועצם טוען כי שניים מהנשקים שייכים לך ואילו אחד שייך למועצם ואתה אמרת כי כל הנשקים שייכים למועצם". תשובתו היתה "לא זוכר". אז נרשם בכתב יד "החשוד רוצה לתקן ללא יודע". הוא שלל שאמר לאפי ששלושת הנשקים שייכים למשיב 2 ואמר "...ואני בטוח שהוא צילם וידיאו ושיביא את זה לבית משפט".

עפ"י התמליל, עמ' 20 ש' 4, הוא זכר שפגש את אפי במחסום.

2.2.14 הודעת משיב 2 מיום 2.2.14

.ז

כשנתבקש, בפתח ההודעה, לספר מה היה במסעדה, אמר שהלכו לחפש גיר והיה סגור אז נכנסו למסעדה. הוא חזר על הגרסה לפיה לא יצא מהמסעדה במהלך הארוחה. הוא שלל את האפשרות שבזמן שהיו במסעדה, משיב 3 התקשר אליו באומרו "איך הם התקשרו אלי אני איתם". כשאמר לו ששניהם טוענים שהיה מחוץ למסעדה, אמר שהוא לא יצא וגם הם לא. הוא שלל שאמר לאחמד, למשיב 1, להשאיר את הרכב פתוח. אמר שהוא לא מכיר אותו. לדבריו, משיב 1 שילם על הארוחה.

גם במהלך חקירתו נכנס איש המשטרה אפי גביזון והטיח בו את שרשם שאמר, בזכ"ד מיום 2.2.14, שנשק אחד שלו והשניים האחרים של שני המשיבים. הוא אמר שלא אמר דבר כזה. "לאחר מכן מבקש החשוד להפגש עם אפי אצל גרבי ומחייך לו". הוא גם שלל ששילם 5,000 ₪ עבורו. בסוף ההודעה, לשאלה אם אפי משקר, אמר "לא דיברתי איתו ולא מכיר אותו".

לדבריו, רק בדרך לטול כרם, דיברו איתו על הגיר. לפני כן משיב 3 לא דיבר איתו. כשנשאל למה היה צריך להצטרף אליהם לחפש גיר, השיב שהוא הלך לטייל. על הגיר ידע רק בדרך. כשהוצגה בפניו גרסת משיב 1, לפיה התקשרו אליו כדי שיעזור להם לקנות גיר לרכב, אמר "בסדר". "שהם באו אלי, מוחמד אמר לי שבוא נלך לטול כרם ואז נקנה את הגיר ונטייל, הלכנו, היה סגור ונכנסנו למסעדה". לשאלה האם הוא מתעסק בגיר, השיב בשלילה.

לגבי היכרותו עם מוחמד, אמר שמכיר אותו רק מהיום בו נתפס.

בתמליל החקירה, בשונה מהטענה לפיה הוא לא דיבר ולא מכיר את אפי, אמר, לאחר שאפי הזכיר לו את הסיטואציה "אני זוכר, לא הרבה גם" (עמ' 9 ש' 23, 28). אח"כ שוב אמר שלא זוכר "אולי הייתי בלחץ, הייתי מפחד" (ש' 32). אמר שהם היו קשורים וקיללו אותם. שלל את שאפי טען שאמר לו.

השלושה הוכנסו פעם נוספת לתא המוקלט. נכתב כי השלושה שוב תיאמו גרסאות. משיב 2 אמר למשיב 1 "אתה אמרת שאני אמרתי לכם תבואו איתי בקשר לגיר ולא ידענו שמועצם לוקח אותנו לשטחים, אתה כך אמרת ואני לא יכול לשנות את זה כדי לא להראות שקרן". משיב 2 אמר ש"אין מצב" שהם יוצאים מהתיק הזה ואם היה יודע מה משיב 1 אמר בחקירה הראשונית היה יודע מה לומר. אם היה אתמול אומר לו שאמר שהוא יצא פעמיים, אז היה מאשר זאת. המשיב המשיך ואמר למשיב 1 מדוע אמר שהוא לקח אותם לשטחים, שכן הם התקשרו אליו. משיב 1 אמר שלא הפיל אותם כי אם היה רוצה להפילם היה עושה זאת מזמן. צויין שתאמו גרסה עם משיב 3 לגבי תשלום החשבון. משיב 2 אמר "שהחוקר שב"כ שאל אותך אמרת שהנשקים הם שלי וכששאלו אותי אמרתי זה לא שלי זה של מוחמד כי אין לו פרצוף כזה". משיב 1 אמר שאין מצב כי "יפתחו" אחד על השני.

בתמליל מיום 2.2.14 בעמ' 2 ש' 22 - 31, בעמ' 3 ש' 9 - 39 ובעמ' 13 ש' 7 - 15, משיבים 1 ו- 2, מתאמים גרסאות בקשר לשאלה האם משיב 2 יצא מהמסעדה. בעמ' 17 ש' 17 משיב 2 אמר: "... כי אם אתמול היית אומר לי שאתה אמרת להם שאנחנו יצאנו, שאני יצאתי, אז הייתי אומר לו כאשר הוא שאל אותי ... 'מוחמד אמר עלייך שאתה יצאת פעמיים', בשביל שאני אדע איך לענות לו, הייתי אומר לו 'כן, יצאתי רק פעם, הלכתי לשירותים, והלכתי להביא קולה". בעמ' 4 ש' 1 - 14 מדברים על הגרסה לפיה השאירו את המכונית פתוחה, ומתאמים גרסה בעניין. בעמ' 7 ש' 29 - 30, משיב 1 אומר: "... היום אני אמרתי לו יא זלמה, אני, המכונית תמיד פתוחה אצלי". משיב 2 עונה ש' 31 - 32 "תמיד. כן. תגיד לו, תמיד פתוחה. בגלל זה אמרתי לך תשאיר אותה פתוחה". משיב 1 עונה בש' 33 - 34: "לא, אתה לא אמרת לי להשאיר אותה פתוחה, בגלל... בגלל... רק בגלל הגיר". בהמשך משיב 3 הצטרף לשיחה. בעמ' 15 תיאמו גרסה לעניין זה שרצו לסדר גיר. משיב 1 אמר בעמ' 16 ש' 6 "... אני לא אמרתי את הסיפור... אני בחקירה אומר לו שאני נשארתי על (מילה לא ברורה) אני לא יכול לשנות, גם אם זה היה מולך, גם אם זה היה בפנים שלך, אני לא יכול לשנות. זה יראה כאילו שאני שקרן. אני (מילה לא ברורה). בסדר, אז יראה שאנחנו מחרבטים, אבל זה לא יראה שאני שקרן...".

בעמ' 18 ש' 11 - 13 הביע משיב 2 תמיהה "ואני מה, אני לוקח אתכם לגדה ואתם לא יודעים לאן אני לוקח אתכם? אבל אתם אלה שהתקשרתם קודם, אני הזה שהולך אתכם". בעמ' 15 ש' 7 - 8 משיב 3 הביע דעה שלילית על הגרסה אותה הציע משיב 1 לפיה יצאו לטיול מנצרת: "מה טיול יא זלמה? אתה נכנס לבפנים בשביל טיול? אתה חושב שהם אהבלים יא זלמה? אתם שניכם חיים באשלויות". בעמ' 25 ש' 1-4 תיאמו כי יאמרו שהנשקים לא שלהם. בעמ' 20 דיבר משיב 2 על השיחה עם איש המודיעין (אפי) ש' 11-12: "מה אני אמור לומר? אני אמרתי לו ככה, הוא אמר לו ככה. אני אמרתי לו שהשניים הם רק בשבילכם, והוא אמר לו שלושה". עוד קודם לכן בעמ' 9 שוחחו השניים על המפגש עמו ומשיב 1 אמר שצילם אותם. משיב 2 אמר שלא זוכר אותו ומשיב 1 אמר לו שהיה צריך לומר שראה אותו אבל לא דיבר, כפי שהוא עשה. משיב 1 אמר שאין שום דבר רשום. בעמ' 24 ש' 30 עד עמ' 25 ש' 1 - 3 תאמו לא לומר דבר. משיב 2 אמר: "או שלושה שאנחנו אומרים שהם שלנו, או שלושה שאנחנו אומרים שהם לא שלנו". משיב 1 עונה לו: "אנחנו אומרים שזה לא שלנו...".

ט. עימות בין משיב 1 למשיב 2. משיב 1 לא זכר כמה זמן היו במסעדה. מסר כי משיב 2 יצא פעמיים מהמסעדה ואישר כי התקשרו אליו לבוא לאכול. אמר כי הוא לא דיבר עם משיב 2 על הגיר אלא משיב 3 דיבר עמו. למשיב 2 נודע שצריך גיר כשהלכו אליו. אישר כי לא ידע שמשיב 2 לוקח אותם לשטחים. בהמשך, כשנשאל מתי ראה את משיב 2 לראשונה והאם הנשקים שלו שמר על זכות השתיקה. אמר כי לא יצא מהמסעדה "קמתי מהשולחן ולא יצאתי הלכתי לכיוון היציאה".

משיב 2 אמר כי לא יצא מהמסעדה. טען כי רק בדרך המשיבים האחרים אמרו לו שהולכים לקנות גיר. כשנאמר לו כי אפי (גביזון) טוען כי אמר לו ששלושת הנשקים שלו השיב: "אני לא מאמין שהוא יגיד ככה". שלל כי אמר לאפי שהוא אמר להשאיר את הרכב פתוח.

י. הודעת משיב 2 מיום 4.2.14. המשיב שלל כי רכש נשקים לאחרונה ושלל שמכיר אנשים מהשטחים שמוכרים או קונים כלי נשק. כשנשאל האם מכיר את מוחמד אלעקמה השיב: "אני מכיר אותו בכפר". טען כי אף פעם לא דיבר עמו וכי אין ביניהם קשר. אמר שיודע שהוא בכלא "... מהאנשים בכביש שמעתי ולא התעניינתי. כל הכפר מכיר אותו זה חתיכת נרקומן". בהמשך שלל כי מכר לו נשק וכן לאחרים שנשאל עליהם.

מחמד עלאקמה מסר הודעה מיום 2.12.13, במסגרת תיק אחר. הוא סיפר כי רכש בשנה האחרונה כדורים ממשיב 2 ומכר לו כלי נשק. המשיב רכש את הנשק כי הוא סוחר.

הודעת משיב 3 מיום 4.2.14. המשיב נשאל מתי הכיר את משיב 2. הוא ענה "לפני חודש בעבודה". כשנשאל "אתה בטוח" השיב "כן, לפני שנתיים היינו בעבודה יש לי כלבים ואני אוהב כלבים". שלל כי ידע שיש נשק ברכב. אמר כי מכיר את משיב 1 שנתיים. שלל כי התקשר למשיב 1 במסעדה שיבוא לאכול. לשאלה מדוע הרכב היה פתוח השיב: "לא יודע הרכב לא שלי". לשאלה אם הוא הכיר בין משיבים 1 ו-2 ענה: "מוחמד אמר לי שהוא רוצה לעשות גיר והלכנו לברטאה וגם אנחנו הלכנו לראות אם יש גיר בטול כרם". משיבים 1 ו-2 נפגשו לראשונה רק בנסיעה. משיב 1 אמר שילכו לטול כרם. הם לא יצאו מהרכב למעט למסעדה. לשאלה מדוע התקשרו למשיב 2, השיב כדי לראות כלב, אותו בסוף לא ראו. בהמשך, כשנשאל מדוע משיב 2 בא איתם השיב: "ככה סתם". כשנשאל אם יש לו מה להוסיף השיב: "אני לא רוצה בעיות ולא רוצה כלום".

יא. הודעת משיב 1 מיום 6.2.14. כשנשאל מי החליט לנסוע לשטחים השיב שלא יודע. "אני אמרתי לך שנכנסו לשטחים אני לא ידעתי שזה לשטחים". כשנשאל מה אמר פעם קודמת בתגובה לשאלה מי החליט לנסוע לשטחים, השיב כי משיב 2. לשאלה "אז למה עכשיו אתה לא אומר את זה?" השיב: "אני מטושטש". אמר כי משיב 2 אינו יודע היכן קונים גיר. הוא ומשיב 2 החליטו לאילו מוסכים לנסוע. טען כי לא מכיר כלל את המקום "אני לא ידעתי שנכנסתי לשם ראיתי מוסכים". לא זכר באיזו שעה נכנסו. כשאכלו במסעדה היה חושך. הוא לא ידע אם משיב 3 דיבר עם משיב 2 על

הגיר. השיב כי לא זוכר אם ברכב זו הייתה הפעם הראשונה בה דיברו על גיר. כשהוקראה לו גרסתו הראשונה השיב: "אני לא רוצה לענות אני שותק. אתם מבלבלים אותי". בהמשך סרב להשיב על שאלות.

הודעת משיב 3 מיום 6.2.14. אמר כי במסעדה לא התקשר למשיב 2. אמר כי החליטו להביא גיר ביום חמישי, קרי, ביום האירוע. החליטו להביא גיר בדרך לברטעה. כשנשאל מי החליט ללכת לשטחים ענה כי משיב 2 מכיר את הדרך אולם משיב 1 אמר שהולכים לשטחים. דיברו על הגיר בדרך מברטעה לשטחים. כשנשאל האם משיב 2 לא אמר שהולכים לשטחים השיב שלא זוכר. בטלפון לא דיבר עם משיב 2 על גיר. הוא אמר למשיב 2 שמגיע אליו לקנות רוטוילר ואז דיברו על גיר בברטעה. הגיעו לשם בחושך. טען שלא מכיר כלום בטול כרם. כשנשאל כמה פעמים יצא משיב 2 מהמסעדה ענה: "אביא קולה והלך לבשר. אני ראיתי אותו". יצא כל פעם ל 3 - 4 דקות.

יב. עימות בין משיב 1 למשיב 3 מיום 6.2.14. משיב 3 אמר שלא התקשר למשיב 2 במסעדה. כשנשאל האם משיב 2 קם מהשולחן הוא השיב כי הלך להביא בשר וקולה. משיב 1 אמר שצריך להביא גיר בנצרת. משיב 1 אמר לנסוע להביא גיר מהשטחים. משיב 1 לא אמר שם של מוסך. הוא התקשר למשיב 2 ואמר לו שבא לראות כלב וכן דיברו על גיר, בדרך מברטעה לטול כרם.

משיב 1 נשאל האם משיב 3 התקשר למשיב 2 במסעדה והשיב: "אני ראיתי שהוא התקשר יכול להיות שהוא התקשר למישהו אחר". הוא לא ידע כי נוסעים לשטחים אלא ידע רק כי הולכים להביא גיר. כשעומת עם דברי משיב 3 שמר על זכות השתיקה.

יג. הודעת משיב 3 מיום 10.2.14. הוא לא ראה את משיב 2 יוצא מהמסעדה בזמן הארוחה. הוא הלך להביא קולה אבל לא יצא החוצה. הוא לא התקשר אליו. הוא שלל כי שוחח עם משיב 2 בטלפון מאז שנכנס לשטחים. לדבריו, הוא התקשר אליו מנצרת. כשהוצגו בפניו 3 שיחות ממועד האירוע לטלפון של משיב 2, ממספר טלפון שאישר שהוא שלו, מהשעות 17:29 18:37 ו - 19:53, השיב: "הטלפון שלי לא בסדר", "הטלפון שלי שבור וזה התקשר לבד".

הוכחה לשיחות, מסמך מיום 2.2.14 שכותרתו "איתור בדיעבד+בעלויות".

יד. הודעת משיב 2 מיום 11.2.14. המשיב שמר על זכות השתיקה לאורך כל החקירה. בין היתר, הוצג בפניו פלט השיחות בינו לבין משיב 3 והוא נשאל לגבי תיאום הגרסאות.

הודעת משיב 1 מיום 11.2.14. גם הוא שמר על זכות השתיקה לאורך כל החקירה. הוא נשאל, בין היתר, על שיחות הטלפון בין משיבים 2 ו - 3 ועל היציאה מהמסעדה.

ט"ו. עימות בין משיב 3 למשיב 2 מיום 11.2.14. משיב 3 שלל כי התקשר מהשטחים למשיב 2. אמר שראה את פלט השיחות וכי השיחה בוצעה במסעדה. כשנשאל האם משיב 2 אמר לו לשתוק בחקירה כמו שאומרים לסוס לשמור על לשונו השיב שכן. משיב 2 אמר לו כי כל שלשת הנשקים לא שלהם. הלך לקנות גיר. אף אחד לא אמר לו ללכת לשטחים. בעל הרכב (משיב 1) רצה לתקן את הגיר. כשנשאל האם משיב 2 אמר למשיב 1 שיגיד שהוא לא יצא מהמסעדה השיב כי הוא לא שמע. הוא התקשר למשיב לספר לו על הגיר בדרך מברטעה. התקשר אליו לפני כן בכדי שיבוא לפגוש אותו. הוא הכחיש כי משיב 2 אמר להם לבוא לקנות נשקים בגדה. כשנשאל האם יש למישהו מהם מה להוסיף השיב: "אני לא רוצה בעיות".

משיב 2 נשאל האם משיב 3 התקשר אליו מהמסעדה וטרם הגעתו אליו והאם אמר למשיבים האחרים לבוא לשטחים ולרכוש נשקים. הוא שמר על זכות השתיקה.

ט"ז. הודעת המדובב מיום 11.2.14 (בטעות נכתב 11.2.13). המדובב נחקר אודות שיחה עם משיב 3 יום קודם. משיב 3 סיפר על כך שנתפס יחד עם האחרים וכי כולם הכחישו קשר לנשק. כן סיפר כי היו יחד בתא המעצר וכי כולם סיפרו אותו דבר בחקירה. סיפר כי עשה טעות קטנה בעדותו, כשאמר לחוקרים שלא ביצע שיחת טלפון ורצה לדעת האם זה קושר אותו חזק לתיק. בהמשך אמר לו שמדובר בשתיים שלש שיחות לא מאיזור מגוריו (נצרת) אלא מהשטחים. "הוא אמר לי שעם (אם) המשטרה תביא הקלטה אז אני יאכל אותו רק בזה ששיקרתי ... ואז זה הבהיל אותו והלחיץ אותו". לשאלה איך זה הבהיל אותו, השיב "הוא התחיל להתכנס בתוך עצמו וראיתי על הפנים שלו שהוא חושב על זה יותר מדי". סיפר כי אין לו עבר בכלל ולשניים האחרים עבר בסחר בנשק.

המדובב התרשם כי הוא מאד זהיר בדבריו, מפני ששני המשיבים האחרים תדרכו אותו לא לדבר עם אחרים. הוא היה בטוח שלא ימצאו ט.א שלו ושל האחרים על הנשק.

התמליל משקף את שנאמר בהודעה.

דין והכרעה

10. גדר המחלוקת, האם המשיבים הין מודעים להימצאות הנשק ברכב בו נסעו. סעיף 144(ד) מעגן את "חזקת המקום" ולפיה "מקום שנמצא בו נשק, רואים את מחזיק המקום כמחזיק הנשק כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר". "קיומה של חזקה מסוג זה שלא נסתרה ע"י הסבר הגיוני ומבוסס, מספיק לשם הוכחת קיומן של ראיות לכאורה" (בש"פ 8433/09 מחמוד אבו בכר נ' מדינת ישראל והפסיקה אליה מפנה; כנ"ל בש"פ 9560/09 מוראד נג'אר נ' מדינת ישראל ופסיקה נוספת אליה מפנה). באופן דומה, בשינויים המחוייבים, " ...נקבע כי כאשר מספר אנשים מצויים במכונית שבה מתגלה כמות של סמים 'הרי ניתן להסיק מכך שכל נוסעי המכונית החזיקו בסם בצוותא, מתוך ידיעה והסכמה, אלא אם כן הסנגוריה מצליחה לעורר ספק סביר לעניין ממצא זה'

"(ע"פ 4428/13 שי שטרית נ' מדינת ישראל).

11. נשאלת השאלה האם עלה בידי המשיבים להרים את הנטל. קרי, לספק הסבר סביר על מנת לסתור את החזקה. על פניו התשובה שלילית. המשיבים סיפקו מספר רב של גרסאות, אשר אינן עולות בקנה אחד איש עם עדות רעהו, גם לא לאחר תיאום, ביותר מהזדמנות אחת.

ככלל, ככל שגרסתם מלכתחילה היתה אמת לא היו צריכים לתאם ביניהם מה לומר הן לגבי משך ההכרות והן לגבי מעשיהם בשטחים. היכן היו ומה עשו. תיאום ראשוני יכלו לעשות במחסום, עת נאזקו והוכנסו ל"בולם", כפי הודעת דימה שניידר. בהמשך, משיבים 1 ו- 3 הועברו לטיפול החקירות בעוד משיב 2 הושאר במחסום, מה שעשוי להסביר ביתר שאת את השוני בין הגרסאות הראשוניות של השניים לגרסה שהוא מסר.

משיבים 1 ו- 3 מסרו בהודעות מיום 31.1.14, שמטרת הנסיעה לרכוש גיר לרכב, בעוד משיב 2 יצא איתם לטיול, עפ"י גרסתו. ועדיין, משיב 1 לא פירט באיזה שלב חיפשו כביכול את הגיר והיכן. כל שתיאר, נסיעה למסעדה וחזרה. משיב 1 טען שאינו מכיר את משיב 2, שהכירו באותו יום, בעוד משיב 3 אמר שגם משיב 1 מכיר את משיב 2 "הרבה זמן". רק בהודעה מאוחרת יותר, לאחר תיאום הגרסאות, אמר שלא הכיר. משיב 2 אומנם טען שלא מכיר את 1, אך בהודעה אמר כי מכיר את "מוחמד" הגם שתיאר אותו כמי שלא נהג. מוחמד הוא דווקא משיב 1 שכן נהג. כשהושארו בתא ושיחתם הוקלטה, מרבית הזמן שוחחו משיבים 1 ו- 2, מה שמתיישב פחות עם הטענה לפיה הכירו רק במועד האירוע.

קיימות גרסאות שונות לגבי היוזם לכניסה לשטחים. משיב 1 טען שכלל לא ידע לאן משיב 2 לוקח אותם, בעוד משיב 3 אמר שמשיב 1 הוא שרצה להיכנס לשטחים. הגרסאות באשר למועד בו הודע למשיב 2 מה מטרת הנסיעה, אף הוא שנוי במחלוקת. משיב 1 אמר שעוד בנצרת משיב 3 הודיע לו שבאים בקשר לגיר. משיב 3 מסר גרסאות שונות ובאחרונות שבהן טען שהגיע לצורך רכישת כלב. משיב 2 מסר שרק כשנסעו לטייל בשטחים נאמר לו שרוצים גיר.

יתרה מכך, מועד היציאה לשטחים, בשעות הערב, לא מתיישב עם הגרסה לפיה חיפשו גיר, שהרי מוסכים לא פתוחים באותה שעה. כן לא ברור בשביל מה נזקקו למשיב 2, לו, אליבא לכל הגרסאות, אין כלל ידע עודף בנושא והוא לא מטפל בגיר אלא, לכל היותר, ככל שמסתמכים על הודעת מוחמד אלאקמה מהתיק האחר, הוא מתמצא דווקא בכלי נשק.

התגלו גם סתירות בשאלה האם משיב 2 יצא מהמסעדה או לא. משיבים 1 ו- 3 טענו שיצא בעוד משיב 2 שלל זאת. משיב 3, הגם שאמר שיצא ופירט לאיזה צורך, הכחיש שהתקשר אליו, בניגוד להודעת משיב 1, ולתיעוד שיחות הטלפון שיצאו ממנו למשיב 2, בזמן שכביכול שהו במסעדה. מסעדה גם לגביה הדעות חלוקות. מי הזמין, משיב 1, כפי גרסת משיב 2, או משיב 2, כפי גרסת משיב 1. כן לא ברור על שום מה משיב 1 הותיר את הרכב 100 מ' מהמסעדה, בניגוד להודעתו הראשונה של משיב 3 לפיה חנה קרוב, עדות שהשתנתה ל- 100 מ' לאחר התיאום. מדוע בכלל להשאיר את הרכב פתוח, על אחת כמה וכמה כשאין קשר עין עמו.

12. אמירות מפלילות קיימות מפיהם הן בזמן שהושארו בתא המוקלט ולגבי משיב 2, גם בדברים שאמר לרכז המודיעין אפי גביזון. משיב 1 אמר שטוב שנתפסו, אחרת יתכן והיו הורגים אותם. אמרה שיכולה ללמד על הכוונות שהיו להם לגבי הנשק. אמירה נוספת מפיו שאילו רצה יכל להפיל אותם. ככל שמטרת הנסיעה היתה תמימה, הכיצד יכל להפילם. ההחלטה המשותפת לשמור על זכות השתיקה אף היא בעייתית לגבי מי שאין לו מה להסתיר. אמרת משיב 2 לפיה "או שלושה שאנחנו אומרים שהם שלנו" או לא וההחלטה לומר שלא. אלו מלכתחילה לא היו שלהם לא היתה נאמרת אמירה כזו ומשיבים 1 ו- 3 היו מתקוממים נגד משיב 2, עת השמיעה. בהמשך, שמירה על זכות השתיקה, אף היא מחזקת את הראיות נגדם.

יש ממש בטענה בדבר הבעייתיות במזכר של איש המודיעין אפי גביזון. מדובר בתשאול ללא אזהרה, אשר לא תועד בזמן אמת, אלא מספר ימים אחרי. ואולם, לגביו, משיב 2 ניסה להכחיש שבכלל ראה אותו, בעוד מהקלטת החקירה שלו ועת הושארו לבד בתא עולה שראה אותו, כפי שגם משיב 1 ראה, והוא אף צילם אותם. הסוגיה בכללותה תתברר בתיק העיקרי.

13. די ב"חזקת המקום" אשר לא נסתרה, בשלושת כלי הנשק שנתפסו, בצרוף גרסאות שונות ומשתנות, חרף התיאום ביניהם, לצד האמירות המפלילות באותן שיחות, גם ללא אותה אמירה לגביזון, שמשקלה לצורך שלב זה מועט, כדי לבסס תשתית ראייתית לכאורית מספקת.

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ד, 08 מאי 2014, במעמד הצדדים.